

РЕШЕНИЕ

№ 4936

гр. София, 23.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9531** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-чл.207 от АПК.

Предявен е иск с правна квалификация чл.1 ал.1 ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Ц. Д. Д. за осъждане на ответника СДВР да й заплати обезщетение на претърпени неимуществени вреди в размер на сумата от 1 000.00 лева за периода 22.09.2020г.-28.09.2020г.

В обстоятелствената част на исковата молба се излагат твърдения за преживени гняв, унижение, лишаване от вяра в правовата държава и от възможността да бъде спазена традиция за отдаване на почит пред Паметника на Н. войн на 22.09.2020г. Неимуществените вреди произтичали от незаконосъобразни действия от страна на служители на ответника – използване на физическа сила – плътни кордони от полицаи на [улица], [улица], улицата между сградата на Б. и Народното събрание- 1 и пространството между Народното събрание-1 и Художествената академия. Органите на СДВР използвали физическа сила, а посредством щитове отблъсквали стремящите се да преминат хора, като така са попречили на ищцата да премине покрай сградата на Б. към Паметника на Н. войн. По този начин е било накърнено правото ѝ на свободно придвижване, без да е издаден административен акт или тези действия да се основават на ЗСММ.

Съдът е сезиран с осъдителен иск за сумата от 1 000.00 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, както и направените по делото разноски, за които не е приложен списък по чл.80 ГПК. В проведеното открито

съдебно заседание на 14.05.2021г. ищецът се представлява от адв. М. С.. Моли съдът да уважи исковата претенция, защото действията на органите на СДВР са били незаконосъобразни, не е имало нарушение на обществения ред, което да е обуславяло ограничаване упражняването на правото на свободно придвижване.

Ответникът – СДВР, чрез процесуален представител юрк. Н. Г. е депозиран на 20.11.2020г. и 26.11.2020г. писмен отговор по чл.131 ГПК във вр. чл.144 АПК, в който е посочено, че не са осъществени в своята кумулативност предпоставките по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ, за да бъде ангажирана отговорността му по този ред.

Чрез своя процесуален представител юрк. Н. Г. в хода на устните състезания излага, че исковата претенция е неоснователна, като поддържа подробните правни аргументи в защита на това становище в депозирания писмен отговор. Акцентира се върху недоказването на твърдението за настъпил вредоносен резултат, който да е в пряка причинна връзка с незаконосъобразно действие на СДВР. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни съображения са развити в писмени бележки от 14.05.2021г.

Заключението на прокурора от Софийска градска прокуратура е, че исковата претенция е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след извършена преценка поотделно и в съвкупност на събраните по делото писмени доказателства, доводите и становищата на страните по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

В обстоятелствената част на исковата молба са изложени следните факти: На 22.09.2020г. ищцата Ц. Д. Д. е взела участие в протестен митинг срещу управлението на правителството на Б. Б. и бездействието на главния прокурор И. Г.. Протестът се провеждал между сградите на Президентството, Министерския съвет и Народното събрание. Около 21:30 часа на същата дата група протестиращи, в която била и ищцата се насочила към бившата сграда на Народното събрание и Паметника на Н. войн, за да се поклонят по случай Деня на независимостта. [улица]била преградена от двете страни с плътен полицейски кордон и не могли да завият по нея в посока Операта, затова продължили по [улица]в посока към ректората на Софийски университет „Св.К. О.“. След като шествието достигнало до паметника на Ц. Освободител, протестиращите били спрени от полицейски кордон, преграждащ разстоянието между старата сградата на Народно събрание и сградата на Б.. Група от протестиращи, сред които и г-жа М. М., се опитали да заобиколят бившата сграда на Народното събрание покрай Художествената академия, но били спрени от полицейски кордон. Хората решили да стигнат до Паметника на Н. войн по улицата между сградите на Б. и Народното събрание, но там стоял плътен кордон от тежко въоръжени полицаи и жандармеристи, които ги спрели. По мегафони и в лични разговори в продължение на два часа протестиращите настоявали да бъдат пропуснати или да им бъде представена заповед или друг акт, който ограничава придвижването им в посока храм-паметника “А. Н.” и Паметника на Н. войн. Редовите полицаи мълчали, а никой от техните началници не излязъл да обясни на какво основание се ограничава придвижването им по тротоара покрай сградата на Б.. Хората обяснявали на полицаите, че нямат основание да препречват пътя им и да ограничават правото им да се придвижват и да се поклонят на паметника на Н. войн. На два пъти уведомили на тел. 112 за правонарушението, извършвано от полицията и това, че част от полицаите са без идентификационни номера. Журналисти се свързали

с пресцентъра на СДВР и Столична община, за да се информират дали е въведено извънредно положение с полицейски час или е налице заповед на СДВР или кмета, но не получили отговор. Кметът на район "О." Н. А. също не получил отговор на въпроса защо полицаите не пропускат гражданите. На никой от протестиращите не бил даден отговор, нито пък била предоставена възможност да премине.

Ищцата твърди, че се е почувствала крайно унижена от отнемането на правото ѝ на свободно придвижване / чл.35 от Конституцията на РБ/, както и от лишаването ѝ от гражданското и патриотично право да се поклони в деня на Независимостта на Паметника на Н. войн. Почувствала "справедлив гняв" и унижение в периода от 22.09.2020г. до 28.09.2020г., породени от действията на ответника, изразяващи се в използването на физическа сила – плътни кордони от тежко въоръжени полицаи с щитове, които са отблъсквали стремящите се да преминат хора по [улица], [улица], улицата между сградите на Б. и НС, пространството между сградите на НС и Художествената академия. Действията на органите на СДВР не се основавали на административен акт или на разпоредбите на ЗСММ. Накърнено било ѝ правото ѝ на протест, прокламирано в чл.43 от Конституцията на РБ.

От приложения по делото план-разстановка с рег. № 513р-79562/21.09.2020г. утвърден от директора на СДВР /л. 36- л.50/, се установява, че процесното място попада в 08 оперативен район, в който се включва охрана на обществения ред в пространството между [улица], [улица]и [улица]на 22.09.2020г. от 20.00 часа до заемане на охраната на 23.09.2020г. При заемането на охраната се изпълняват задачи по опазване на обществения ред в посоченото пространство; изграждат ФП и кордони по разпореждания на ръководителя на оперативния район и според оперативната обстановка; не се допуска преминаването на противостоящи групи от протестиращи и смесването на участниците с противостоящи по убеждения граждани; действат по разпореждане на ръководителя на оперативния район и според оперативната обстановка; не допускат разполагането на преместваеми съоръжения в охраняемия периметър. Всички сили участващи в мероприятиято трябва да бъдат оборудвани с предпазни щитове и каски, боди-камери и жилетки „Антиконфликт“.

При извършената оценка на риска на основание Инstrukция № 8121з-988/12.12.2014г. бил направен изводът, че предстоящите мероприятия са с висока степен на обществена опасност, като вероятността да възникнат групови нарушения на обществения ред е голяма.

В план-разстановка на силите и средствата от МВР, ангажирани в СПО по обезпечаване на сигурността, охраната на обществения ред и организацията на движението преди, по време и след приключване на регламентирани и нерегламентирани протестни мероприятия на територията на [населено място] на 22.09.2020 г., рег. № 513р-79562/ 21.09.2020 г. се установява, че в 03 Оперативен район е включена ООР и обособяването на ФП в района на площад Народно събрание, сградата на Народното събрание - 1, пл. "А. Н." и [улица]. Уточнено е, че силите на 610, оборудвани с жилетки "Антиконфликт" и ОДМВР - Л., обособяват ФП и обходни двойки в заключеното пространство на [улица], [улица], [улица]и [улица], както и градинката между Народното събрание и СУ "Св. К. О.". Възложените задачи включват изграждане на кордони по разпореждане на ръководителя на оперативния район и според конкретната обстановка, както и извършване на действия по разпореждане на ръководителя на оперативния район и според оперативната обстановка.

Издадена е била заповед № 8121з-1044/21.09.2020г. на главен секретар на МВР във връзка с провеждането на протестни мероприятия в [населено място] в периода 21.09.2020г.-23.09.2020г. с цел предприемане на организационни мерки за сигурност и опазване на обществения ред.

В процеса са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетелката П. А. В.. Тя посочва, че на 22.09.2020 година е присъствала на националния протест, когато било обявено така нареченото „всеобщо въстание“ срещу правителството на Б. Б. с искане за неговата оставка и оставката на главния прокурор И. Г.. Първоначално протестът се провеждал в „триъгълника на властта“ –Президентството на Република България, Министерски съвет и новата сграда на Народното събрание. Там имало организатори, тон-колона и хора, които говорили и скандирали „оставка“. През тъмната част на деня, тя заедно с Ц. Д. Д. и трето лице тръгнали към Паметника на Н. войн. Навсякъде имало полиция и не можели да минат по страничните улици, за да достигнат до него по-пряко. Продължили направо по [улица]и стигнали до [улица]. Там се опитали да завият на ляво, но имало голямо струпване на полицаи, които им казали, че няма да ги допуснат. Имало и други хора, които също искали да преминат. Попитали полицаите, каква е причината за това тяхно действие, но те не им отговорили и не им дали никакви обяснения. Тогава лицата продължили да се движат направо, като следващият вариант бил да минат по тротоара на сградата на Българска академия на науките /Б./ и Народното събрание. След като вървяли по [улица]след заведение „Червило“ имало друг вариант да минат, но там също било налице струпване на полиция и въобще не успели да преминат. По-голямата част от полицаите били с каски и щитове. Когато стигнали до сградата на Б., отново имало разположени на редове полицаи. Протестиращите отново попитали полицаите дали могат да минат, като обяснили каква е причината и къде искат да отидат. Полицаите обаче отново не им разрешили. Поискали да им предоставят документ, въз основа на който се забранява преминаването през тази територия. Ц. Д. Д. поискала да разговаря с някой, който може да им обясни защо не ги пускат да преминат, та дори и с кмета на С., но пак нямало никакъв отговор от страна на полицията. В същото време вече видяли, че по-голямата част на протеста била отишла пред старата сграда на Народното събрание. Било абсолютно невъзможно да стигнат до Паметника на Н. войн. Ц. не се почувствала добре. Тя била дошла на протеста с колата си, но я оставила, като свидетелката я прибрала до нейния дом. Двете си говорили, че след протеста ще отидат до Паметника на Н. войн, защото мислели, че там ще има някакво тържествено отбелязване по случай деня на Независимостта и държали да присъстват на него. На 23.09.2020г. свидетелката се видяла с Ц. Д. Д., която емоционално не се чувствала добре. Изпитвала раздразнение от това, че не е видяла документ, от който да се установи причината за ограничаване на нейните права. Ц. Д. Д. ходила на протестите и искала да настъпи промяна в управлението на държавата, но се чувствала безсилна, когато правата ѝ се нарушавали. На събитията на 22.09.2020 година е нямало контра-протест от други лица. Единственият път когато имало контра-протести било на 10.07.2020 година, когато Б. Б. е събрал лица от ПП „ГЕРБ“ пред Министерски съвет, а протестиращите били пред Президентството. След като стигнали до тротоара на Б. и от там в посока площад „С. А. Н.“ е било абсолютно невъзможно да се движат, поради полицейския кордон. Полицаите нямали опознавателни номера. Полицаите, които стояли пред сградата на Народното

събрание имали камери на ревера на униформите си, с които снимали. Отделно на стълбите на старата сграда на Народното събрание имало един полицаи, който снимал с голяма камера. На същата дата- 22.09.2020г., но в по-ранната част на деня, свидетелката и ищцата не са се опитвали да посетят Паметника на Н. войн, защото имали уговорка надвечер да се видят и да вземат участие в протеста. Ц. Д. Д. изпитвала недоволство към полицаите и раздразнение от това, че никой не могъл да й отговори защо не се разрешава да преминат.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, обосновава следните правни изводи :

Предявеният иск е процесуално допустим, като подаден от страна, която има правен интерес от водене на настоящото производство, а ответникът е пасивно легитимиран по претенцията.

Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините носят отговорност за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение за вреди, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали те са причинени виновно от отговорното длъжностно лице. Пасивно легитимирианият ответник по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, срещу когото следва да се предяви иска за обезщетение, съгласно чл. 205 от АПК е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Под „орган” и по смисъла на § 1 т.1 ДР на АПК в случая се има предвид този държавен орган, чиито длъжностни лица със своите действия и/или бездействия са причинили вреди на граждани. Ето защо, СДВР, като административен орган се явява надлежния ответник по предявения иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В чл. 3, ал. 1 и ал.3 от Инструкция № 8121ч-988 от 12.12.2014г. за осигуряване на обществения ред при провеждане на мероприятия, издадена от министъра на вътрешните работи, дейността по опазване на обществения ред при провеждане на мероприятия се организира от структурите "Охранителна полиция" в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи /ОДМВР/ при получаване на информация за провеждането им или по писмено искане на организатора. При необходимост действията на съответната структура, организираща опазването на обществения ред, се подпомага със сили и средства от други структури на МВР.

Неоснователни са доводите на ответника, че не се установява, че служителите,

извършили описаните в исковата молба действия, са служители на СДВР. От събраните писмени доказателства, официални писмени документи, неоспорени от страните и обвързващи съда с материалната си доказателствена сила, се установява, че силите, участващи в охраната на протеста на 22.09.2020г. в [населено място], са от различни структури на МВР / Дирекция „Жандармерия“ и ОДМВР- Б., В., В., Г., Д., М. и т.н./, но те са били под оперативното ръководство на ответника СДВР и са подпомагали неговата дейност.

Ищцата Ц. Д. Д. извежда своята претенция за обезщетение от твърдението, че вредите са й причинени от незаконосъобразни действия на ответника – СДВР, изразяващи се в отнемане на правото ѝ на свободно придвижване, без за това да има законно основание и чрез използване на прекомерна физическа сила.

По аргумент от чл.204 ал.4 от АПК незаконосъобразността на бездействието следва да бъде установена от съда, пред който е предявен иска за обезщетение. Тук е мястото да бъде отбелязано, че с оглед становищата, застъпени в доктрината и съдебната практика - „действията“ на административните органи представляват извършването на фактически действия при наличие на нормативно установено задължение за въздържане от такива действия, но не и изпълнение на задължение за волеизявление – за издаване на индивидуален административен акт. В настоящото производство се съобразява именно това разграничение, доколкото на изследване подлежи обстоятелството кое е било дължимото най-общо поведение на административния орган – СДВР.

Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 3/22.04.2005г. по т.гр.д. № 3/2004г. на ОСГК на ВКС на РБ „държавата отговаря за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането, която отговорност е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган – т.е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално-правни и процесуални норми.....Когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетението“.

От утвърдения план-разстановка се установява, че от 17:00 до 20:00 часа пред паркинга на БНБ, Министерски съвет и [улица]/в частта, обхващаща сградата на Народното събрание/, паркинга пред входа на НС до [улица]и пространството пред Президентството ще се проведе

протестно мероприятие заявлено в Столична община. А в СДВР е постъпила информация за масово мероприятие- протест под наслов "В. Народно Въстание III, 22.09", на 22.09.2020г. от 17:00 часа в [населено място], пред сградата на Президентството, което не е обявено в Столична община. От изложеното може да се направи извод, че районът около сградата на Б., старата сграда на Народното събрание и Паметника на Н. войн не попада в територията на организирания протест. Не е спорно, че ищцата Ц. Д. Д. е бил участник в протеста. От значение е също така, че на база предварително получена информация и след направен анализ на предишни подобни мероприятия, конкретните мероприятия са с висока степен на обществена опасност, като вероятността да възникнат групови нарушения на обществения ред е голяма.

От приетия план-разстановка се установява, че в задачите на силите в 08 оперативен район се включва изграждането на кордони според оперативната обстановка. Целта е била опазването на обществения ред и недопускане извършването на правонарушения и престъпления преди, по време и след провеждането на мероприятията, както и опазването на живота и здравето, както на участниците в тях, така и на гражданите и посетителите на [населено място], опазването на общинското и частно имущество

В разпоредбата на чл. 14 от ЗМВР е предвидено, че охранителната дейност е дейност по опазване на обществения ред и на основание чл. 14, ал. 2, т. 5 тя се осъществява от полицейските органи съобразно компетентността им чрез осигуряване на обществения ред при провеждане на мероприятия. Неоснователни са доводите в исквата молба, че протестът след 22:00 часа е бил приключил и охраната след този час се извършвала без основание. Както се посочи за провеждането на мероприятието под наслов "В. Народно въстание III, 22.09.2020г.", не е била уведомена Столична община по реда на чл. 11 ал.1 от ЗСММ и няма определен краен час за завършването му.

В план-разстановка на силите и средствата от МВР, ангажирани в СПО по обезпечаване на сигурността, охраната на обществения ред и организацията на движението преди, по време и след приключване на регламентирано и нерегламентирани протестни мероприятия на територия на С. на 22.09.2020г., рег. № 513р-79562/21.09.2020г. се установява, че в 03 Оперативен район е включено ООР и обособяването на ФП в района на площад Народно събрание, сградата на Народното събрание-1, пл. "А. Н." и [улица]. Уточнено е, че силите на 610, оборудвани с жилетки "Антиконфликт" и ОДМВР - Л., обособяват ФП и

обходни двойки в заключеното пространство на [улица], [улица], [улица], [улица], както и градинката между НС и СУ “Св. К. О.”. Установява се също, че в 08 Оперативен район е включена охрана на обществения ред и заключеното пространство на [улица], [улица], [улица] за времето от 20.00 часа до заемане охраната на 23.09.2020г. Възложените задачи включват изграждане на кордони и извършване на действия по разпореждане на ръководителя на оперативния район и според оперативната обстановка.

Действително се установява, че обозначената зона за сигурност около сградата на Народно събрание-1 е 20 метра, съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за събранията, митингите и манифестациите /ЗСММ/. Тази зона обаче не е била единствената, в която на посочения ден – 22.09.2020 г. се е извършвала охрана на обществения ред, което се установява от приложенияте по делото план-разстановки. Охраната на обществения ред е обхващала и заключеното пространство между [улица], [улица] и [улица], което означава, че законосъобразно полицейските служители са били разположени в района на сградите на Б. и НС-1 и не са допусkali преминаване на групи протестиращи хора в тази зона.

Няма спор, че голяма част от гражданите са искали да стигнат по паметника на Н. войн, но не им било позволено от групиранията на място полицейски сили. Действията на гражданите обаче, макар и провокирани от патриотични чувства, свързани и с отбелязване на националния празник- Деня на Независимостта, не са били незаконсъобразно препятствани, тъй като това пространство е било част от заключена зона, в която не са допускани свободно преминаващи лица.

В тази връзка, макар, ищцата Ц. Д. Д. да е почувствала унижение, гняв и обида от невъзможността да отдаде почит на Паметника на Н. войн, посоченото емоционално състояние не може да се приеме, че е настъпило като резултат от незаконсъобразни действия на служители на СДВР. Полицейските органи са изпълнявали възложените им задачи по охрана на обществения ред, в съответствие с изготвените планове-разстановки и Инструкция № 8121з-988 от 12.12.2014г. за осигуряване на обществения ред при провеждане на мероприятия.

Дори да се приеме обаче, че действията на полицейските служители, изразяващи се в недопускане на ищцата да премине покрай сградата на Б. в посока към Паметника на Н. войн, са незаконсъобразни, освен противоправното деяние за наличието на непозволено увреждане, следва да се установи настъпила вреда, която е в пряка причинна връзка с деянието.

Обезщетенията за неимуществени вреди се присъждат за конкретно

претърпени физически и психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразното действие на ответника. На репарирание подлежат и вътрешните, душевни състояния тогава, когато справедливостта налага същите да бъдат възмездени, но настъпването им не се предполага, а подлежи на главно и пълно доказване в процеса. В правната теория е прието, че обезщетението за неимуществени вреди е с компенсаторна функция, доколкото е възможно да бъдат възстановени вредите в техния паричен еквивалент. Размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост при съобразяване на всички конкретни обективно съществуващи обстоятелства и практиката на съдилищата.

Ц. Д. Д. твърди, че е изпитала гняв, безпомощност и унижение. Емоционалното състояние на един човек, свързано с напрежение, недоволство, раздразнение, възмущение безспорно представляват вид неимуществени вреди. За да бъде уважен искът по основание, следва по категоричен начин да се установи, че са настъпили претендираните от ищеца неимуществени вреди и че те са в резултат на незаконосъобразното действие. Увреденото психическо състояние следва да е от такова естество, че да е довело до промяна в качеството на живот и поведение на ищеца. За установяване на така посочените морални вреди бяха събрани и приети в процеса гласни доказателства. От показанията на П. А. В. се установи, че ищцата „не се е чувствала добре“, без да се конкретизира в какво се изразява това нейно състояние. Неодобрението на политическата обстановка в държавата, несъгласието с провежданата политика на правителството на РБ с министър-председател Б. Б., не съставляват по своята същност морални страдания, а са израз на изявена гражданска позиция и отстоявано право на мнение, чрез законни средства, в т.ч. и правото на протест.

Съдът приема, че не се касае за действително увреждане, пряко причинено от поведението на ответника, както и за настъпили изменения в психическото състояние, емоционална стабилност, разположение на духа на ищцата, които да са дали отражение и да са променили качеството на нейния живот в исковия период 22.09.2020г.- 28.09.2020г. В тази връзка недоказан остава и третият елемент от фактическия състав за ангажиране на отговорността по чл.1 от ЗОДОВ – наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и действията на ответника. Не се доказва да е налице неразделната взаимовръзка между душевните страдания на ищцата и действията на полицейските органи, които са й попречили да стигне до Паметника на Н. войн.

Ето защо съдът приема, че твърдяното от ищцата чувство на обида, гняв,

унижение не е намерило значимо проявление в обичайния ѝ начин на живот, поради което липсват убедителни доказателства, че емоционалното състояние на Ц. Д. Д. в посочения период е породено единствено от недопускането ѝ до Паметника на Н. войн и изграждането на полицейски кордон, който е препятствал нейното придвижване до там. В заключение, не са осъществени в тяхната кумулативност всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ, защото не е налице незаконосъобразно действие, реално увреждане на Ц. Д. Д. и пряка причинна връзка между вредата и действието, поради което исковата претенция за присъждане на обезщетение за понесени неимуществени вреди следва да бъде отхвърлена.

На основание чл.10 ал.4 от ЗОДОВ /нова, обн. ДВ.бр.94/2019г./ ответната страна има право на присъждане на разноски, съразмерно с отхвърлената част от иска. В хода на устните състезания юрк. Н. Г. е заявила претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и такова се дължи, като същото се определя в размер на сумата от 100.00 лева на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град**, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.1 ал.1 от ЗОДОВ, предявен от **Ц. Д. Д.** срещу **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ** за присъждане на обезщетение на претърпени неимуществени вреди в размер на сумата от 1 000.00 /хиляда/ лева за периода 22.09.2020г.-28.09.2020г.

ОСЪЖДА Ц. Д. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [улица], ет.3 да заплати на **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ** с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.10 ал.4 от ЗОДОВ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен Административен Съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: